

Πάνιον — Αριθμός Δεκαπέντε

«250» επί Τρία

Jeff Pippenger

2026-02-19

Το 2026, ο Τραμπ πρόκειται να εορτάσει τα «250» έτη της Αμερικής, ευθυγραμμιζόμενος έτσι με τα «250» έτη από το 457 π.Χ. έως τον Αντίοχο τον Μέγα στην ιστορία μεταξύ της μάχης της Ραφίας και της μάχης του Πανίου. Στο τέλος των «250» ετών, ο Αντίοχος ο Μέγας στέκεται στο 207 π.Χ., δέκα έτη μετά τη Ραφία και επτά έτη πριν από το Πάνιο. Η μαρτυρία των «250» ετών ευθυγραμμίζεται επίσης με την περίοδο των «250» ετών της παγανιστικής Ρώμης, διότι κατά το έτος 64 ο Νέρων άρχισε τον διωγμό των Χριστιανών και «250» έτη αργότερα, με το Διάταγμα των Μεδιολάνων το 313, ο Μέγας Κωνσταντίνος νομιμοποίησε τον Χριστιανισμό και οι διωγμοί έληξαν.

Ο Donald Trump είναι γνωστός για τις προσπάθειές του να κάνει την Αμερική μεγάλη ξανά· αυτό είναι το διακριτικό των οπαδών του — MAGA. Ο Trump έχει προτυπωθεί στην προφητεία από τον Κωνσταντίνο τον Μέγα, τον Αντίοχο τον Μέγα, και βεβαίως, στα πρώτα λίγα εδάφια του Δανιήλ ένδεκα, είναι ο Κύρος ο Μέγας, ο Ξέρξης ο Μέγας και κατόπιν ο Αλέξανδρος ο Μέγας. Από το διάταγμα του Κύρου, του Δαρείου και του Αρταξέρξη το 457 π.Χ. έως την ιστορία του Πανίου μεσολαβούν διακόσια πενήντα έτη. Το τέλος των «250» ετών βρίσκεται σε ένα μεσαίο σημείο μεταξύ της Ραφίας και του Πανίου, και έτσι είναι και το 2026. Το 2026 είναι το μέσον της δεύτερης θητείας του Trump. Τα «250» έτη διωγμού του Νέρωνα οδηγούν σε ένα διάταγμα που θέτει τέλος στον χριστιανικό διωγμό. Η γραμμή του Νέρωνα είναι η μεσαία γραμμή των τριών γραμμών των «250» ετών που αντιπροσωπεύονται από τον Κύρο, τον Νέρωνα και τον Trump.

Ο Κῦρος εξέδωσε το πρώτο διάταγμα και ο Αρταξέρξης εξέδωσε το τρίτο διάταγμα. Ο Κῦρος είναι ο πρώτος ἄγγελος και ο Αρταξέρξης ο τρίτος. Προτίθεμαι να χρησιμοποιήσω τον Κῦρο ως σύμβολο και των τριών διαταγμάτων, τα οποία από κοινού προσδιορίζουν το 457 π.Χ.

Ο Κύρος αρχίζει μια γραμμή «250» ετών το 457 π.Χ., η οποία καταλήγει στην ιστορία του Πανίου, που είναι η ιστορία του Αντιόχου του Μεγάλου, ο οποίος είναι ο Donald Trump. Το Πάνιον είναι το εδάφιο πριν από τον νόμο της Κυριακής. Ο Κύρος σηματοδοτεί την αρχή της γραμμής ιστορίας των «250» ετών που αντιπροσωπεύει το Ρεπουμπλικανικό κέρασ του θηρίου της γης, και ο Κύρος επίσης σηματοδοτεί την αρχή της γραμμής ιστορίας των 2.300 ετών που αντιπροσωπεύει το Προτεσταντικό κέρασ του θηρίου της γης.

Ο Νέρων εγκαινιάζει μία ιστορική γραμμή που αντιπροσωπεύει διωγμό έως συμβιβασμό. Σε αντίθεση με τον Κύρο και τις Ηνωμένες Πολιτείες, που αντιπροσωπεύουν μία γραμμή η οποία καταλήγει στο μέσον μιας προφητικής περιόδου, η γραμμή του Νέρωνα καταλήγει με μία απεικόνιση μιας προοδευτικής περιόδου συμβιβασμού, η οποία αρχίζει με το Διάταγμα των Μεδιολάνων το 313, έπειτα με τον πρώτο κυριακάτικο νόμο του 321, και κατόπιν ακολουθείται, το 330, από τη διαίρεση της Ρώμης σε ανατολή και δύση. Ο Κωνσταντίνος αντιπροσωπεύεται και

στις τρεις αυτές χρονολογίες. Στη γραμμή του Νέρωνα, από το 313 έως το 330, μεσολαβούν δεκαεπτά έτη. Στη γραμμή του Κύρου, από τη μάχη της Ραφίας το 217 π.Χ. έως τη μάχη του Πανίου το 200 π.Χ., μεσολαβούν επίσης δεκαεπτά έτη.

Στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, ο Αρταξέρξης είναι το τρίτο διάταγμα. Το τρίτο διάταγμα αντιπροσωπεύει τον τρίτο άγγελο και τον νόμο της Κυριακής. Τα «250» έτη από το 457 π.Χ. και τα «250» έτη από το 1776, αμφότερα καταλήγουν στο μέσον της ιστορίας που λαμβάνει χώρα ακριβώς πριν από τον νόμο της Κυριακής του εδαφίου δεκαέξι. Το ενδέκατο κεφάλαιο παραθέτει εδάφια που τελικώς αντιπροσώπευσαν την ιστορία του 1989 στο εδάφιο δέκα, και την ιστορία του Ουκρανικού Πολέμου, ο οποίος άρχισε το 2014, όπως αντιπροσωπεύεται στο εδάφιο έντεκα, και έπειτα την επιστροφή του Trump για τη δεύτερη θητεία του το 2024, όπως αντιπροσωπεύεται στο εδάφιο δεκατρία, και κατόπιν το εδάφιο δεκατέσσερα προσδιορίζει το 2025, με τον πρώτο πάπα από την ένδοξη γη να εγκαθιδρύει το εξωτερικό όραμα.

Το Δανιήλ 11:40 εκπληρώθηκε το 1989, όταν η Σοβιετική Ένωση κατελύθη μέσω μιας μυστικής συμμαχίας μεταξύ του Ιωάννη Παύλου Β΄ και του Ρόναλντ Ρήγκαν. Εκείνη η μυστική συμμαχία, κατά τον καιρό του τέλους το 1989, προεικόνιζε μια ανοιχτή συμμαχία στο τέλος της προφητικής περιόδου που άρχισε το 1989. Αυτή η ανοιχτή συμμαχία είναι εκείνη που εδραιώνει το όραμα.

Το 2026 είναι το τέλος «250» ετών προφητικής ιστορίας, μιας περιόδου που άρχισε με είκοσι δύο έτη από το 1776 έως τον καιρό του τέλους, το 1798. Τα είκοσι δύο έτη εκείνης της αρχικής ιστορίας αντανakλώνται στην εικοσιδιετή ιστορία από την 11η Σεπτεμβρίου έως το 2023. Στο τέλος των είκοσι δύο ετών, το 1798, το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίσθηκε· έπειτα, στο τέλος των είκοσι δύο ετών που άρχισαν με την 11η Σεπτεμβρίου και έληξαν στις 31 Δεκεμβρίου 2023, ο Λέων της φυλής του Ιούδα άρχισε να αποσφραγίζει την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού.

Το μήνυμα που αποσφραγίσθηκε στο τέλος είκοσι δύο ετών, το 1798, δόθηκε στη δημοσιότητα το 1831, διακόσια είκοσι χρόνια μετά τη δημοσίευση της Βίβλου του Βασιλέως Ιακώβου το 1611. Από το 1798 έως το 1831, ο προφητικός Λόγος του Θεού ανοιγόταν προοδευτικά. Μέχρι το 1831 είχε εισέλθει στη δημόσια σφαίρα, και τότε άνδρες και γυναίκες μπορούσαν να θεωρηθούν υπόλογοι απέναντι στο μήνυμα που είχε αποσφραγισθεί το 1798. Έπειτα, το 1840, έλαβε χώρα «ένα άλλο αξιοσημείωτο γεγονός», όπως το αποκαλεί η Αδελφή White, όταν εκπληρώθηκε μια πρόβλεψη σχετικά με το Ισλάμ.

Από την ολοκλήρωση μιας περιόδου είκοσι δύο ετών (1798), έως την ολοκλήρωση μιας περιόδου διακοσίων είκοσι ετών (1831), παριστάνεται μια περίοδος αποσφραγίσεως ενός μηνύματος. Η απεικόνιση περιλαμβάνει ένα ορόσημο όπου το μήνυμα λαμβάνει επίσημη μορφή, ακολουθούμενο από ένα ορόσημο που προσδιορίζει μια πρόρρηση, η οποία κατόπιν επανυπολογίσθηκε, και η οποία, όταν εκπληρωθεί εν συνεχεία, παράγει ένα ορόσημο που προσδιορίζει την αρχή μιας «θαυμασίας εκδηλώσεως της δυνάμεως του Θεού».

Η εικοσιδιετής περίοδος στο τέλος του κινήματος του 1989 εκτεινόταν από την 11η Σεπτεμβρίου έως το 2023, όταν και πάλι αποσφραγίσθηκε μια προφητεία. Η προφητεία εκείνη θα έπρεπε κατ' ανάγκη να εγκαινιάσει μια περίοδο αυξανόμενης γνώσεως, μιας γνώσεως που θα δοκίμαζε και θα διαχώριζε, διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. Θα υπήρχε ένα σημείο κατά το

οποίο το μήνυμα θα ετίθετο στη δημόσια σφαίρα. Το μήνυμα θα έφερε τα χαρακτηριστικά ενός μηνύματος το οποίο είχε προφητικώς επανυπολογισθεί, και θα περιείχε εκ νέου μια πρόβλεψη. Όταν η δημόσια πρόβλεψη εκπληρωθεί, το μήνυμα θα ενδυναμωθεί, όπως παριστάνεται από την ιστορία του 1840 και της Πεντηκοστής.

Με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989, το Δανιήλ 11:40 αποσφραγίστηκε· και το 1996 το μήνυμα του Δανιήλ 11 εισήχθη στη δημόσια αρένα. Το 1996 είναι διακόσια είκοσι χρόνια μετά το 1776, το οποίο όχι μόνο εγκαινίασε τα είκοσι δύο έτη που κατέληξαν το 1798, αλλά επίσης εγκαινίασε τα διακόσια πενήντα έτη που λήγουν το 2026. Το Ρεπουμπλικανικό κέρασ φθάνει σε ένα μέσο σημείο στις πολιτικές ενδιάμεσες εκλογές του 2026, και το Προτεσταντικό κέρασ εκτείνεται έως το 2026, που είναι το τέλος μιας τριακονταετούς περιόδου η οποία άρχισε με την τυποποίηση του μηνύματος το 1996, το οποίο είχε αποσφραγιστεί στον καιρό του τέλους το 1989. Ο Ιησούς πάντοτε εικονογραφεί το τέλος με την αρχή, επομένως το 2026 είναι το έτος κατά το οποίο το διορθωμένο μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου πρέπει να τυποποιηθεί, τριάντα χρόνια αφότου το αποσφραγισμένο μήνυμα του 1989 τυποποιήθηκε το 1996.

Η γραμμή των «250» ετών που αρχίζει το 1776 σε οδηγεί στο 2026, στο μέσον της θητείας του Donald Trump, ακριβώς πριν από τη σύγκρουση των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ρωσίας, η οποία αρχίζει όταν ο όνος λύεται και το Ισλάμ πλήττει εκ νέου τις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως έκανε στις 11/9.

Η γραμμή των «250» ετών του Νέρωνα είναι, ιστορικά και προφητικώς, η μεσαία γραμμή των τριών γραμμών. Αυτό ταυτοποιεί τη γραμμή του Νέρωνα ως τον δεύτερο άγγελο, ο οποίος είναι η δεύτερη δοκιμασία που προηγείται της τρίτης δοκιμασίας. Εκείνη η δεύτερη δοκιμασία είναι η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου, η οποία αντιπροσωπεύει τη σταδιακή εγκαθίδρυση του συνδυασμού εκκλησίας και κράτους, ο οποίος προτυπώνεται από το Διάταγμα των Μεδιολάνων το 313, το οποίο, με τη σειρά του, οδήγησε στον πρώτο νόμο της Κυριακής, το 321, και κατόπιν στην εθνική καταστροφή που ακολουθεί πάντοτε έναν νόμο της Κυριακής, όπως παριστάνεται από την ιστορία του 330.

Το Διάταγμα των Μεδιολάνων το 313 προσδιορίζει την αρχή της εγκαθίδρυσης της σχέσης εκκλησίας και κράτους στις Ηνωμένες Πολιτείες, η οποία προοδευτικά οδηγεί στον νόμο της Κυριακής του εδαφίου δεκαέξι. Το έργο αυτό άρχισε με την 11η Σεπτεμβρίου, με τον Patriot Act· όμως, μέσα στο φράκταλ κατά το τέλος του καιρού της σφράγισης, τόσο ο Patriot Act όσο και το Διάταγμα των Μεδιολάνων αποτελούν τύπους μιας πράξης που εγκαινιάζει μια προοδευτική περίοδο συμβιβασμού, η οποία οδηγεί στον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Είναι η πρώτη σε μια σειρά προφητικών ενεργειών που φέρνουν άμεσα κοντά την εκκλησία και το κράτος στις Ηνωμένες Πολιτείες και, τελικά, οδηγούν στον νόμο της Κυριακής.

Το διάταγμα των Μεδιολάνων το 313 φέρει αυτά ακριβώς τα στοιχεία μέσα στην ιστορική του καταγραφή, διότι δεν επρόκειτο για ένα και μόνον διάταγμα· ήταν μια σειρά επιστολών του Λικινίου, του άρχοντος της ανατολικής Ρώμης. Η ανατολική Ρώμη ήταν τότε ακόμη έντονα παγανιστική, ενώ ο Κωνσταντίνος άνοιξε το δυτικό του βασίλειο στον Χριστιανισμό. Η ίδια η συμφωνία πραγματοποιήθηκε τον Φεβρουάριο του 313, κατά τη διάρκεια συνόδου κορυφής όπου

ο Λικίνιος νυμφεύθηκε επίσης την ετεροθαλή αδελφή του Κωνσταντίνου, για να επισφραγίσει τη συμμαχία τους. Οι επιστολές του Λικινίου που αναρτήθηκαν στο ανατολικό τμήμα της αυτοκρατορίας επέβαλλαν την ελευθερία λατρείας στους Χριστιανούς και σε όλους τους άλλους, καθώς και την αποκατάσταση της δημευμένης χριστιανικής περιουσίας.

Το Διάταγμα των Μεδιολάνων έθεσε τέλος στα «250» έτη διωγμού και αντιπροσωπεύει μια χρονική περίοδο κατά την οποία όλες οι ελευθερίες που εκπροσωπούνται από το διάταγμα πρόκειται να αφαιρούνται προοδευτικά από τους Χριστιανούς, καθώς ο κόσμος πορεύεται με τον Τραμπ προς τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Εάν ο αναγνώστης επιθυμεί να κατανοήσει τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν στην επικείμενη σύγκρουση, δεν έχει παρά να παρακολουθήσει την καταγραφή των μέσων που η Ρώμη χρησιμοποίησε για τον ίδιο σκοπό κατά τους περασμένους αιώνες. Εάν επιθυμεί να γνωρίσει πώς οι παπικοί και οι Προτεστάντες, ενωμένοι, θα μεταχειρισθούν εκείνους που απορρίπτουν τα δόγματά τους, ας δει το πνεύμα που η Ρώμη εκδήλωσε απέναντι στο Σάββατο και στους υπερασπιστές του.

«Βασιλικά διατάγματα, οικουμενικές σύνοδοι και εκκλησιαστικοί κανονισμοί, υποστηριζόμενοι από την κοσμική εξουσία, υπήρξαν τα βήματα με τα οποία η παγανιστική εορτή κατέκτησε τη θέση τιμής της μέσα στον χριστιανικό κόσμο. Το πρώτο δημόσιο μέτρο που επέβαλε την τήρηση της Κυριακής ήταν ο νόμος που εκδόθηκε από τον Κωνσταντίνο. (μ.Χ. 321) Το διάταγμα αυτό απαιτούσε από τους κατοίκους των πόλεων να αναπαύονται κατά “την σεβασμία ημέρα του ηλίου”, αλλά επέτρεπε στους κατοίκους της υπαίθρου να συνεχίζουν τις γεωργικές τους ασχολίες. Αν και στην ουσία επρόκειτο για ειδωλολατρικό νόμο, επιβλήθηκε από τον αυτοκράτορα μετά την κατ’ όνομα αποδοχή του Χριστιανισμού από αυτόν». Η Μεγάλη Διαμάχη, 573, 574.

Ο αριθμός «25», ο οποίος είναι το δέκατο του «250», αντιπροσωπεύει εξέγερση και διαίρεση. Οι «25» ηγέτες του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, οι οποίοι προσκυνούν τον ήλιο στο όγδοο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, είναι χωρισμένοι από εκείνους που σφραγίζονται στο αμέσως επόμενο κεφάλαιο, και η Αδελφή Ουάιτ προσδιορίζει σαφώς τη σφράγιση του ενάτου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ ως τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων της Αποκαλύψεως. Εκείνοι οι «25» άνδρες δεν είναι παρά το δέκατο των «250» επιφανών ανδρών που ενώθηκαν στην εξέγερση του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών. Στην Αδελφή Ουάιτ απαγορεύθηκε να εγκαταλείψει τη συνάθροιση της Γενικής Διασκέψεως του 1888, διότι ο Γαβριήλ τής είπε ότι έπρεπε να παραμείνει και να καταγράψει την εξέγερση της Μιννεαπόλεως, επειδή αυτή ήταν επανάληψη της εξέγερσης του Κορέ. Το «250» είναι σύμβολο εξέγερσης και χωρισμού. Στο κατά Ματθαίον «25» υπάρχουν τρεις παραβολές που διδάσκουν περί του χωρισμού των πονηρών και των σοφών. Τα Δημοκρατικά και Προτεστάντικα κέρατα αμφότερα υπόκεινται σε μία περίοδο δοκιμασίας που παριστάνεται ως τέσσερις γενεές, και τόσο ο λαός της διαθήκης όσο και το έθνος όπου είναι εγκατεστημένος ο λαός της διαθήκης κρίνονται μέσα στην ίδια χρονική περίοδο.

Στα «250» έτη του θηρίου της γης, το οποίο είναι η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας και είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η γραμμή του Νέρωνος προσδιορίζει ένα διάταγμα, όπως παριστάνεται από το Διάταγμα των Μεδιολάνων, το οποίο σηματοδοτεί την αρχή μιας

προοδευτικής κλιμακώσεως του πολέμου διά του νόμου, η οποία καταλήγει στο διάταγμα του νόμου της Κυριακής κατά το έτος 321, εισάγοντας μια περίοδο που ολοκληρώνεται το 330, όταν ολόκληρος ο κόσμος διαιρείται σε δύο τάξεις, παρασταθείσες ως ανατολή και δύση. Εκείνη η εννεαετής περίοδος από το 321 έως το 330 είναι επίσης οι επτά ημέρες της Σκηνοπηγίας, η οποία αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής του 321 και λήγει όταν ο Μιχαήλ εγείρεται και η δοκιμασία κλείνει το 330.

Το να απορρίπτει κανείς τη Μιλλερική θεμελιώδη κατανόηση ότι είναι η Ρώμη εκείνη που καθιστά τη όραση βεβαία σημαίνει ότι αποτυγχάνει στη θεμελιώδη δοκιμασία που έφθασε στις 31 Δεκεμβρίου 2023 και έληξε όταν εξελέγη ο πρώτος πάπας από τη χώρα της δόξας στις 8 Μαΐου 2025. Η θεμελιώδης αλήθεια που επέτρεψε στον William Miller να αναγνωρίσει τη Ρώμη ως το σύμβολο που καθιστά τη όραση βεβαία είναι η αλήθεια της οποίας η απόρριψη επιφέρει ισχυρή πλάνη. Η αποτυχία σε εκείνη την πρώτη δοκιμασία επιφέρει την ισχυρή πλάνη των Θεσσαλονικέων και αποδεικνύει ότι οι μωρές, που δεν καταλαβαίνουν, δεν αγαπούν την «Αλήθεια». Η απόρριψη του συμβόλου που καθιστά βεβαία την εξωτερική όραση σημαίνει απόρριψη της θεμελιώδους δοκιμασίας, η οποία είναι η πρώτη από τρεις δοκιμασίες. Η αδελφή White παραλληλίζει την πρώτη δοκιμασία στον καιρό του Χριστού με το μήνυμα του Ιωάννη του Βαπτιστή. Προσδιορίζει ότι όσοι απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη δεν θα ωφελούνταν από τις διδασκαλίες του Ιησού, ούτε θα ήταν σε θέση να διακρίνουν τη μεταβολή της οικονομίας όταν ο Χριστός μετακινήθηκε από την αυλή στα Άγια.

Εκείνη συνέδεσε αυτή την προοδευτική διαδικασία δοκιμασίας με την περίοδο των Μιλλερικών και διδάσκει ότι όσοι απέρριψαν το μήνυμα του πρώτου αγγέλου αντιστοιχούν προς τους Ιουδαίους που απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη. Σε κάθε ιστορική γραμμή, όσοι απέτυχαν στην πρώτη δοκιμασία δεν ωφελήθηκαν από το επόμενο βήμα και τυφλώθηκαν ως προς τη διαχειριστική μεταβολή του Χριστού. Όσοι απέρριψαν το μήνυμα της 11ης Σεπτεμβρίου δεν μπορούσαν να διακρίνουν ότι ο Χριστός είχε αρχίσει να κρίνει τους ζώντας. Όσοι αποτυγχάνουν στη θεμελιώδη δοκιμασία του 2023 δεν θα διακρίνουν τη μεταβατική μεταβολή της μαχομένης εκκλησίας προς τη θριαμβεύουσα εκκλησία. Οι απορρίπτοντες οποιαδήποτε από αυτές τις θεμελιώδεις δοκιμασίες κατέληξαν σε «τέλειο σκότος». Όπου δεν υπάρχει όραση, ο λαός καταλήγει σε τέλειο σκότος, και είναι η Ρώμη εκείνη που εγκαθιδρύει το φως της εξωτερικής όρασης. Αυτή η αλήθεια δύναται να αναγνωρισθεί στους τρεις πάπες και στη σχέση τους προς τους τρεις προέδρους που στέκονται στις τρεις μάχες του εδαφίου δέκα, ένδεκα και δεκαπέντε του Δανιήλ ένδεκα.

Η εξωτερική γραμμή των «250» ετών του Κύρου, η οποία έληξε το 207 π.Χ. εν μέσω μιας δεκαεπταετούς περιόδου που σημαδεύεται από τη μάχη της Ραφίας έως τη μάχη του Πανίου, ευθυγραμμίστηκε με τη γραμμή των «250» ετών που άρχισε με τον Νέρωνα και έληξε με το Διάταγμα των Μεδιολάνων το 313, σημαδεύοντας έτσι τη δεκαεπταετή περίοδο του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ο Donald Trump στέκεται ως Αντίοχος ο Μέγας στο 207 π.Χ., το οποίο είναι το 2026, και επίσης στέκεται ως ο Μέγας Κωνσταντίνος στο 313, στην αρχή του χρόνου δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου. Στις 4 Ιουλίου 2026 ο Trump, ως Αντίοχος και Κωνσταντίνος, καθιστά την Αμερική «μεγάλη». Ο Trump είναι ο τρίτος από τους τρεις προέδρους που ευθυγραμμίζονται

με τις τρεις μάχες των εδαφίων δέκα, ένδεκα και δεκαπέντε. Ο Reagan ήταν ο πρώτος από αυτούς τους τρεις και ο Obama ήταν ο μεσαίος. Αυτοί οι τρεις πρόεδροι φέρουν την υπογραφή της «αλήθειας», και ο Reagan και ο Trump αντιπροσωπεύουν όχι μόνο τον πρώτο και τον τρίτο, αλλά και το άλφα και το ωμέγα.

Τα προφητικά χαρακτηριστικά καθενός από τους προέδρους είναι ότι, όταν βασιλεύουν, έχουν συμμαχία με τον πάπα της εκάστοτε περιόδου. Ο Ρήγκαν και ο Ιωάννης Παύλος Β΄ ήταν μυστικά ευθυγραμμισμένοι, καθώς κατέλυσαν τη Σοβιετική Ένωση το 1989, σε εκπλήρωση των εδαφίων δέκα και σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Ο Ομπάμα, ο αφυπνισμένος παγκοσμιοποιητής πρόεδρος ανάμεσα στον Ρήγκαν και τον Τραμπ, ήταν φιλοσοφικά ευθυγραμμισμένος με τον αφυπνισμένο πάπα Φραγκίσκο. Η συμμαχία του Τραμπ με τον πάπα Λέοντα είναι φανερή σε όλους, και το 2025 ο Τραμπ ορκίστηκε πρόεδρος και ο Λέων εγκαινιάστηκε ως ο αντίχριστος. Η πνευματική σχέση ενός προέδρου και ενός πάπα παριστάνεται από την Ιεζάβελ και τους προφήτες του Βάαλ. Η πολιτική σχέση προέδρου και πάπα παριστάνεται από την Ιεζάβελ και τον Αχαάβ. Σε κάθε μία από τις δύο παραστάσεις, η Ιεζάβελ είναι η κεφαλή.

«Καθώς πλησιάζουμε προς την τελευταία κρίση, είναι ζωτικής σημασίας να επικρατούν αρμονία και ενότητα μεταξύ των οργάνων του Κυρίου. Ο κόσμος είναι γεμάτος από θύελλα και πόλεμο και διχόνοια. Ωστόσο, υπό μία κεφαλή —την παπική εξουσία— οι άνθρωποι θα ενωθούν για να αντιταχθούν στον Θεό στο πρόσωπο των μαρτύρων Του. Αυτή η ένωση στερεώνεται από τον μεγάλο αποστάτη. Ενώ επιδιώκει να ενώσει τους πράκτορές του στον πόλεμο κατά της αλήθειας, θα εργάζεται για να διαιρεί και να διασκορπίζει τους υποστηρικτές της. Η ζήλια, οι πονηρές υποψίες, η κακολογία, υποκινούνται από αυτόν για να προξενήσουν ασυμφωνία και διχασμό». Testimonies, τόμος 7, σ. 182.

«Σε αυτόν τον καιρό της επικρατούσας ανομίας, οι Προτεσταντικές εκκλησίες που έχουν απορρίψει το “Ούτω λέγει ο Κύριος”, θα φθάσουν σε μια παράδοξη κατάσταση. Θα μεταστραφούν προς τον κόσμο. Μέσα στον χωρισμό τους από τον Θεό, θα επιδιώξουν να καταστήσουν το ψεύδος και την αποστασία από τον Θεό νόμο του έθνους. Θα επηρεάσουν τους άρχοντες της χώρας ώστε να θεσπίσουν νόμους για να αποκαταστήσουν τη χαμένη επικράτηση του ανθρώπου της αμαρτίας, ο οποίος κάθεται στον ναό του Θεού, δείχνοντας τον εαυτό του ότι είναι Θεός. Οι Ρωμαιοκαθολικές αρχές θα τεθούν υπό την προστασία του κράτους. Η διαμαρτυρία της βιβλικής αλήθειας δεν θα γίνεται πλέον ανεκτή από εκείνους που δεν έχουν καταστήσει τον νόμο του Θεού κανόνα της ζωής τους». Review and Herald, December 21, 1897.

Οι ψευδοπροφήτες του Βάαλ έτρωγαν στην τράπεζα της Ιεζάβελ. Η Ιεζάβελ ήταν η βασίλισσα και οι προφήτες ήταν δικοί της προφήτες. Στο εδάφιο σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, ο Ρήγκαν παριστάνεται ως «άρματα» και «ιππείς», σύμβολα στρατιωτικής ισχύος, και επίσης ως «πλοία», σύμβολο οικονομικής δύναμης. Ωστόσο, στο εδάφιο, εκείνος που είναι ο «βασιλιάς» του βορρά ήταν ο παπισμός. Ο Ρήγκαν βρισκόταν προφητικώς σε υποταγή στην Ιεζάβελ. Κατά την περίοδο εκείνη ο κόσμος εθαύμασε το θηρίο, καθώς ο πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄ περιόδευσε τον κόσμο περισσότερο από κάθε άλλον πάπα. Ο Μάλαχι Μάρτιν, γνωστός Ιησουΐτης συγγραφέας, έγραψε για τον πάπα Ιωάννη Παύλο Β΄ στο βιβλίο του, Keys of This Blood. Η διατυπωμένη θέση

του βιβλίου ήταν ότι, κατά τον καιρό του Ιωάννη Παύλου Β΄ και του Ρήγκαν, ο κόσμος βρισκόταν τότε σε έναν τριμερή αγώνα για την παγκόσμια κυριαρχία μεταξύ του παπισμού, των Ηνωμένων Πολιτειών και της Σοβιετικής Ενώσεως. Ο Μάρτιν προέβλεψε ότι ο παπισμός θα επικρατούσε σε εκείνον τον αγώνα. Η μυστική συμμαχία μεταξύ του Ρήγκαν και του αντίχριστου ανήγγειλε ότι είχαν αρχίσει οι κινήσεις για την επούλωση της θανατηφόρου πληγής του παπισμού, όπως απεικονίζεται στο εδάφιο σαράντα και εξής του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Το βιβλίο του Μάρτιν επανεξέθεσε τον επί μακρόν διακρατούμενο στόχο του παπισμού να κατακτήσει την Προτεσταντική Αμερική. Η προθυμία του Ρήγκαν να κλείσει τα μάτια στο γεγονός ότι ο πάπας είναι ο αντίχριστος της βιβλικής προφητείας, σύμφωνα με τη δική του μαρτυρία, βασιζόταν στην εσφαλμένη εφαρμογή εκ μέρους του της Σοβιετικής Ενώσεως ως του αντίχριστου της βιβλικής προφητείας.

«Εκείνοι που συγχύζονται στην κατανόησή τους του λόγου, οι οποίοι αδυνατούν να διακρίνουν τη σημασία του αντιχρίστου, ασφαλώς θα ταχθούν με το μέρος του αντιχρίστου.»
Kress Collection, 105.

Ο Ρέιγκαν ήταν ο πρώτος από τους οκτώ προέδρους που ταυτοποιούνται στα πρώτα εδάφια του Δανιήλ ένδεκα, και είναι επίσης ο πρώτος από τρεις από εκείνους τους οκτώ προέδρους οι οποίοι έχουν προφητική σχέση με τον αντίχριστο. Στον συμβολισμό των τριών συμμαχιών του Ρέιγκαν, του Ομπάμα και του Τραμπ, δύναται να διακριθεί η σφραγίδα της αλήθειας. Ο Ρέιγκαν, ως ο πρώτος, προτυπώνει τον έσχατο, και οι διάφοροι παραλληλισμοί μεταξύ Ρέιγκαν και Τραμπ είναι εκπληκτικοί και άφθονοι. Το μεσαίο ορόσημο των τριών βημάτων που εδραιώνει την εβραϊκή λέξη «αλήθεια» είναι η αποστασία, της οποίας η προεδρία του Ομπάμα αποτελεί τόσο κλασικό παράδειγμα. Στις 8 Μαΐου 2025, για πρώτη φορά ενθρονίστηκε πάπας προερχόμενος από τις Ηνωμένες Πολιτείες, και η μυστική συμμαχία του Ρέιγκαν είχε φθάσει σε ανοικτή συμμαχία του Τραμπ. Το 2025, ο παπισμός εγκαινίασε ανοιχτά έναν πάπα από την ένδοξη χώρα των Ηνωμένων Πολιτειών, τον ίδιο ακριβώς στόχο των αγώνων του από το 1798. Εκείνο που απέμενε για να εκπληρωθεί η πρόρρηση του Μαλάχι Μάρτιν ήταν ο νόμος της Κυριακής, όπου εφαρμόζεται η τριπλή ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη.

«Με το διάταγμα που θα επιβάλλει τον θεσμό του Παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός θα εκτείνει το χέρι του πέρα από το χάσμα για να πιάσει το χέρι της ρωμαϊκής εξουσίας, όταν θα απλώσει το χέρι του πάνω από την άβυσσο για να σφίξει τα χέρια με τον Πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα μας θα αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντική και δημοκρατική κυβέρνηση και θα μεριμνήσει για τη διάδοση παπικών ψευδών και πλανών, τότε θα γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός για τη θαυμαστή ενέργεια του Σατανά και ότι το τέλος είναι πλησίον.» Testimonies, τόμος 5, 451.

Στις 4 Ιουλίου 2026, ο Τραμπ προτίθεται να εορτάσει εκείνα τα «250» έτη, ενώ θα βρίσκεται στο μέσον της προεδρικής του θητείας. Εκείνο το μέσον είναι το 207 π.Χ., μεταξύ της μάχης της Ραφίας και της μάχης του Πανίου. Το μέσον εκείνων των δεκαεπτά ετών προσδιορίζει επίσης την αρχή των δεκαεπτά ετών του Νέρωνα, τα οποία αντιπροσωπεύουν το έτος 313, και την προοδευτική εγκαθίδρυση της εικόνας του θηρίου, δηλαδή της ένωσης εκκλησίας και κράτους,

που οδηγεί στον νόμο της Κυριακής του 321 και στο εδάφιο δεκαέξι. Αυτή η περίοδος αρχίζει το 313 με τον γάμο ανατολής και δύσεως, που αντιπροσωπεύεται από τη θετή θυγατέρα του Κωνσταντίνου της δύσεως και τον Λικίνιο της ανατολής. Η περίοδος που αρχίζει με μια γαμήλια συμμαχία μεταξύ ανατολής και δύσεως τελειώνει με τον χωρισμό ή το διαζύγιο ανατολής και δύσεως. Το μεσαίο ορόσημο είναι ο πρώτος νόμος της Κυριακής.

Ο Ρήγκαν, ο Ομπάμα και ο Τραμπ κυβερνώνται προφητικώς από τα τρία βήματα του αιωνίου ευαγγελίου, τα οποία παριστάνονται ως τρεις άγγελοι στην Αποκάλυψη δεκατέσσερα. Κατά την προεδρία του Ομπάμα, η οποία είναι το δεύτερο βήμα, υπήρξαν δύο πάπες. Ο Φραγκίσκος, ο αφυπνισμένος πάπας, ακολούθησε τον Ιωσήφ Ράτσινγκερ (μετέπειτα Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ'), ο οποίος υπηρέτησε ως επικεφαλής της Συγκεντρώσεως για τη Διδασκαλία της Πίστεως (CDF) από τις 25 Νοεμβρίου 1981 έως την εκλογή του ως πάπα στις 19 Απριλίου 2005. Ο Ράτσινγκερ παραιτήθηκε και ο Φραγκίσκος άρχισε τη βασιλεία του, παρέχοντας έτσι έναν διπλασιασμό των παπών κατά τη διάρκεια της κυριαρχίας του Ομπάμα.

Ο Ομπάμα κατηγορείται ότι παρουσιάζεται ταυτοχρόνως ως ετεροφυλόφιλος και ομοφυλόφιλος, και αποτελεί σύμβολο του ψευδοπροφήτη της αποστατημένης Προτεσταντικής Αμερικής, ενώ είναι Μουσουλμάνος, πράγμα που είναι επίσης η θρησκεία του ψευδοπροφήτη Μωάμεθ. Ο Ομπάμα υπήρξε ο εκπρόσωπος του πολιτικού συστήματος της ένδοξης γης—του ψευδοπροφήτη της Αποκάλυψης δεκαέξι—αλλά οι πραγματικές πολιτικές του συμπάθειες ήταν ευθυγραμμισμένες με τους παγκοσμιοποιητές—τον δράκοντα. Ο Ομπάμα είναι προφητικώς σχιζοφρενής, αντιπροσωπεύοντας δύο ψευδείς θρησκείες, δύο σεξουαλικούς προσανατολισμούς και δύο πολιτικά συστήματα, και κατά τη διάρκεια της βασιλείας του υπήρξαν δύο αντίχριστοι. Είτε ως προς τον σεξουαλικό προσανατολισμό, είτε ως προς την πολιτική τοποθέτηση, είτε ως προς τη θρησκευτική πεποίθηση, ο Ομπάμα ήταν αφοσιωμένος, σε κάθε τομέα, στο να παραμένει εντός της κρυψώνας. Γνωστός από μερικούς ως «Ομπάμα ο Διχαστής», για τις προσπάθειές του να διχάσει τους Αμερικανούς πολίτες εναντίον αλλήλων, αντανakλάται επίσης στις συγκαλυμμένες προσωπικές, πολιτικές και θρησκευτικές του πεποιθήσεις.

Ο πρώτος αντίχριστος της βασιλείας του Ομπάμα είχε διευθύνει επί είκοσι τέσσερα χρόνια τη Συγκλήτο για τη Διδασκαλία της Πίστεως προτού γίνει πάπας. Η Σύγκλητος για τη Διδασκαλία της Πίστεως είναι η σύγχρονη ονομασία εκείνου που αρχικά ονομαζόταν Γραφείο της Ιεράς Εξετάσεως. Η αποστασία της περιόδου του Ομπάμα αντιστοιχεί στον αριθμό «13», στην εβραϊκή λέξη αλήθεια, η οποία αποτελείται από το πρώτο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου (Ρήγκαν), το δέκατο τρίτο γράμμα (Ομπάμα) και ο Τραμπ το εικοστό δεύτερο γράμμα. Η Ιερά Εξέταση είναι ασφαλώς σύμβολο αποστασίας. Ο Πάπας Βενέδικτος παραιτήθηκε από τον θρόνο του υπέρ του Φραγκίσκου το 2013, κατά τη διάρκεια της σχιζοφρενικής βασιλείας του συμβόλου των ψευδοπροφητών του Ισλάμ και του αποστάτου Προτεσταντισμού.

Το δεύτερο βήμα στο αιώνιο ευαγγέλιο είναι μία οπτική δοκιμασία, και εκείνο που μπορεί να διακριθεί στη σχέση του Ομπάμα και των δύο παπών είναι η σύνδεση μεταξύ του διωγμού που αντιπροσωπεύεται από το Γραφείο της Ιεράς Εξέτασης και της εμμονής των παγκοσμιοποιητών με τη λατρεία της μητέρας γης, όπως αυτή αντιπροσωπεύεται από τον αφυπνισμένο πάπα. Η μουσουλμανική πίστη του Ομπάμα αντιπροσωπεύει την οργή των εθνών που προκλήθηκε από το

Ισλάμ και την αποτυχία του αποστατημένου Προτεσταντισμού να εκπληρώσει την ευθύνη που αντιπροσωπεύεται από το όνομα του Προτεστάντη. Ένας Προτεστάντης οφείλει να διαμαρτύρεται κατά της Ρώμης, αλλά ποτέ να μην υποκλίνεται στη Ρώμη.

Ο πρώτος από τρεις πάπες αναγγέλλει στον κόσμο ότι πιστεύει πως είναι ο «καλός πάπας» της καθοδηγητικής καθολικής προφητείας της Φάτιμα. Ο Ιωάννης Παύλος Β΄ πίστευε ότι είναι ο «καλός πάπας» της Φάτιμα, ο οποίος, όπως πιστεύει, τελικά θα κυβερνήσει ολόκληρο τον κόσμο με σιδηρά ράβδο, όταν θα έχει ολοκληρωθεί ο τριμερής αγώνας μεταξύ του παπισμού, των Ηνωμένων Πολιτειών και των παγκοσμιοποιητών.

Η επόμενη προεδρία αναγγέλλει τον ρόλο των παγκοσμιοποιητών του δράκοντος, την εξόργιση των εθνών από το Ισλάμ, και την αποτυχία του αποστατημένου Προτεσταντισμού να είναι Προτεστάντες. Η προεδρία του Τραμπ, η οποία εγκαινιάστηκε το 2025, εναρμονίζεται ανοιχτά με τον αντίχριστο του 2025. Το φως αυτών των τριών συμμαχιών της Ρώμης και των Ηνωμένων Πολιτειών αποσφραγίζεται στην ιστορία της ολοκλήρωσης της μάχης της Ραφίας και της αρχής της μάχης του Πανίου. Ο γάμος των βασιλείων του Λικινίου και του Κωνσταντίνου στην αρχή των δεκαεπτά ετών αντιπροσωπεύει τη συμμαχία του 2025.

Η συμμαχία του 2025 είναι η πλαστή παραβολή των δέκα παρθένων. Πρώτα τελείται ο γάμος, και έπειτα ακολουθεί μία περίοδος εξέτασης, η οποία τελικώς οδηγεί στη δεύτερη φάση του γάμου, όπου λαμβάνει χώρα η ολοκλήρωσή του και η θύρα κλείεται. Η πλαστή παραβολή των δέκα παρθένων άρχισε το 2025 και ολοκληρώνεται με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής του εδαφίου δεκαέξι και σαράντα ένα του Δανιήλ ένδεκα. Στον πλαστό γάμο ο πατέρας είναι ο Σατανάς, ο νυμφίος είναι ο παπισμός και η νύμφη είναι η αποστατημένη Προτεσταντική Αμερική. Στο εδάφιο δεκατέσσερα του Δανιήλ ένδεκα, οι ληστές του λαού του Δανιήλ είναι η Ρώμη, η οποία εδραιώνει την όραση. Το να απορρίπτει κανείς την ταύτιση του William Miller περί της Ρώμης ως του συμβόλου που εδραιώνει την όραση είναι παράλληλο προς την απόρριψη του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου και του μηνύματος του Ιωάννη του Βαπτιστή. Όταν ο παρών αντίχριστος ανέλαβε το αξίωμά του το 2025, εδραίωσε την όραση των οκτώ προέδρων και εκπλήρωσε το εδάφιο δεκατέσσερα.

Βρισκόμαστε τώρα στη δοκιμασία του ναού, τη δεύτερη δοκιμασία που προηγείται της λυδίας λίθου και της τρίτης δοκιμασίας.

Θα συνεχίσουμε αυτά τα ζητήματα στο επόμενο άρθρο.